

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200086
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8521200086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu Sociálna poisťovňa, pobočka Stará Ľubovňa, so sídlom Budovateľská 42, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 30 807 484, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená advokátom Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, o zaplatenie 4.800,65 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 6C/2/2021-61 zo dňa 05. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v časti výroku I. čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 4.373, 18 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. o trovách konania.

II. V prevyšujúcej vyhovujúcej časti výroku I. mení rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a.

III. Z r u š u j e rozsudok vo výroku III.

IV. Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.800,65 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 218,- eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 488, § 489, § 460, § 470 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 27 ods. 1, § 141 ods. 1, § 147 ods. 1, 2, 3, § 148 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, čl. 4 ods. 2, čl. 17, § 251 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca predpísal neb. D. E. poistné na nemocenské poistenie, starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity rozhodnutiami špecifikovanými v podanej žalobe s tým, že nedoplatok na poistnom v súhrne predstavuje sumu 4.800,56 Eur. Z uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. XX/XXX/XXXX zo dňa 01.08.2018 mal preukázané, že poručiteľ D. E. zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom jediným dedičom bol F. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorý prijal dedičstvo a čistá hodnota dedičstva prevyšovala výšku dlhov. Z dedičského

rozhodnutia Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 08.06.2020 mal preukázané, že poručiteľ F. E. zomrel dňa XX.XX.XXXX a že čistá hodnota dedičstva prevyšovala výšku dlhov. Zároveň v rámci tohto dedičského konania pohľadávku Sociálnej poisťovne prihlásenú do dedičského konania voči poručiteľovi nadobudla A. B..

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi stranami sporu nebolo rozporované, aby žalovaná nebola dedičkou po poručiteľovi F. E., ktorý bol dedičom po poručiteľovi D. E., ktorému žalobca špecifikovanými rozhodnutiami predpísal poistné a penále v súhrnnej výške 4.800,65 Eur. K námietke premlčania vznesenej žalovanou uviedol, že v zmysle § 148 ods. 2 zákona o sociálnom poistení právoplatné a vykonateľné rozhodnutie možno vykonať najneskôr do desiatich rokov, pričom najstaršie rozhodnutie žalobcu zo dňa 05.02.2013 bolo právoplatné a vykonateľné dňa 02.03.2013. Právo vykonať toto rozhodnutie sa tak premlčí až dňom 02.03.2023, teda i ďalšie rozhodnutia žalobcu nie sú premlčané. Ďalej uviedol, že právny vzťah, obsahom ktorého je nárok žalobcu na úhradu dlhu poručiteľa voči jeho dedičom je súkromnoprávnym, občianskoprávnym vzťahom, keďže smrťou poručiteľa zanikol verejnoprávny vzťah zo sociálneho poistenia, teda zanikol vzťah medzi poručiteľom a žalobcom. Smrť poručiteľa ako poistenca je právna skutočnosť, ktorá má za následok vznik povinnosti dediča uhradiť dlhy poručiteľa. Táto povinnosť je obsahom právneho vzťahu medzi veriteľom a dedičom, ktorý vznikol v dôsledku dlhu a uvedenej právnej skutočnosti, t.j. dedenia a tento vzťah má súkromnoprávnu, občianskoprávnu povahu. Právo veriteľa proti poručiteľovi ako dlžníkovi sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť, odkedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Žalobca ako veriteľ mohol voči dedičovi poručiteľa uplatniť predmetné právo v deň smrti poručiteľa a keďže poručiteľ D. E. zomrel dňa XX.XX.XXXX, všeobecná trojročná premlčacia lehota by uplynula dňa 27.06.2021. Žaloba však bola podaná na súd dňa 15.01.2021, teda včas. Vzhľadom na uvedené vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú a podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. Výrok o trovách odôvodnil tým, že žalobca si v konaní náhradu trov konania neuplatnil, preto rozhodoval v rámci princípu racionálneho zákonodarcu a vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak úspešná strana si v konaní náhradu trov neuplatňuje je v súlade s článkom 17 Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že náhradu trov konania žalobcovi nepriznáva.

6. Výrok o súdnom poplatku odôvodnil tým, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákon č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch je žalobca oslobodený od platenia súdnych poplatkov a podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť prechádza na žalovanú.

7. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti výroku I. a III. Odvolanie podala z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia. Určenie počiatku plynutia premlčacej doby súdom prvej inštancie označila za právne neudržateľné. Poukázala na to, že ak by bolo akceptované súdom uvedené, tak boli mohli nastať situácie, že dlžné poistné, ktoré by bolo premlčané ešte počas života poručiteľa bude napriek jeho premlčaniu uplatniteľné voči dedičovi takéhoto dlžníka v prípade, že hodnota majetku poručiteľa v čase jeho smrti bude vyššia ako jeho dlhy, keďže voči dedičovi začína plynúť trojročná premlčacia doba odo dňa smrti poručiteľa. Dedič by sa tak po takomto poručiteľovi nemohol dovoliť premlčania pohľadávky. Takýto výklad premlčania je však podľa nej v rozpore s cieľmi inštitútu premlčania. Uviedla, že naďalej trvá na vznesenej námietke premlčania a je toho názoru, že vzhľadom na dátum splatnosti jednotlivých dlžných súm poistného je pohľadávka žalobcu v prevažnej miere premlčaná. Premlčané nie je dlžné poistné vo výške 793,10 Eur, ktorého splatnosť nastala dňa 28.02.2018. Opätovne poukázala na to, že žalobca si neuplatnil pohľadávku v dedičskom konaní po poručiteľovi D. E. a je otázne, či by po prihlásení dlžného poistného bola čistá hodnota dedičstva vyššia ako hodnota záväzkov, a teda či by dedičstvo vôbec nadobudol F. E.. Keďže v čase prejednávania dedičstva po poručiteľovi D. E. si žalobca pohľadávku neuplatnil, tak je toho názoru, že jej vymožitelnosť sa tým oslabuje. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že trvá na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.05.2021 v ktorom deklaruje, že eviduje pohľadávku po neb. D. E.. Poukázal na to, že najstaršie rozhodnutie zo dňa 05.02.2013, právoplatné a vykonateľné dňa 02.03.2013 sa premlčí dňom 02.03.2023 z čoho vyplýva, že ani ostatné právoplatné a vykonateľné rozhodnutia nie sú premlčané. Záväzok poručiteľa D. E. nezanikol jeho smrťou a nezanikol ani smrťou poručiteľa F. E.. Voči dedičovi poručiteľa

mohol uplatniť svoje právo najskôr dňom smrti poručiteľa, t.j. 27.06.2018, preto premlčacia lehota uplynula dňa 27.06.2021, avšak žaloba bola podaná dňa 15.01.2021, teda včas. Z uvedeného dôvodu má za to, že pohľadávka voči žalovanej premlčaná nie je a žalovaná je povinná zaplatiť.

9. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke dňa 22.09.2023 a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. V predmetnom prípade si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nezaplateného poistného a penále poistného, ktoré boli predpísané právnomu predchodcovi žalovanej rozhodnutiami žalobcu. Žalovaná sa v priebehu tak prvoinštančného konania ako aj v priebehu odvolacieho konania bránila vznesenou námietkou premlčania, ako aj poukazovaním na to, že uvedená pohľadávka nebola prejednaná v rámci dedičského konania po neb. D. E., preto je vymožitelnosť tejto pohľadávky oslabená. Odvolací súd sa preto zaoberal námietkami žalovanej vznesenými v priebehu odvolacieho konania a preskúmal, či postup a závery súdu prvej inštancie sú správne.

14. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovanej o neuplatnení si práva žalobcom v dedičskom konaní po D. E.. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že právna úprava dedenia v našom právnom poriadku vychádza z princípu univerzálnej sukcesie. Podstata univerzálnej sukcesie spočíva v tom, že dedič smrťou poručiteľa vstupuje do majetkovoprávných vzťahov poručiteľa v celom rozsahu, teda dedič vstupuje nielen do práv (aktív), ale aj do povinností (pasív) poručiteľa, ktoré jeho smrťou nezanikli, pričom za pasíva dedičstva zodpovedá každý dedič len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva (§ 470 Občianskeho zákonníka), preto dedenie nemá byť pre dedičov rizikom. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neupravujú jednak povinnosť veriteľa uplatniť si svoju pohľadávku v dedičskom konaní a jednak ani neupravujú ani prihlásenie pohľadávky v dedičskom konaní ako podmienku pre jej ďalšiu vymožitelnosť voči dedičom poručiteľa. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4MCdo/18/2009 z 22.07.2010, ktorý vo vzťahu k prihláseniu pohľadávok do dedičského konania uviedol nasledujúce: „Generálny prokurátor správne uvádza, že právna úprava týkajúca sa dedičského práva, neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by dlh poručiteľa zanikol, ak nebol veriteľom do dedičského konania prihlásený. Výkladom opaku (a contrario) možno dospieť k záveru, že aj takýto neprihlásený, resp. neprejednaný dlh po poručiteľovi prechádza priamo zo zákona na dedičov. Dovolací súd sa stotožňuje s generálnym prokurátorom aj v tom, že del'ba záväzkov poručiteľa je odlišná od spôsobu del'by majetkových práv. Ak k vyporiadaniu dlhu dohodou medzi dedičmi a veriteľom nedôjde, spôsob, akým zodpovedajú za poručiteľove dlhy vyplýva priamo z ustanovenia § 470 ods. 2 OZ. Ide o delenú zodpovednosť, podľa ktorej zodpovedajú za dlhy v pomere k hodnote, v akej nadobudli dedičstvo (zodpovednosť má iba ten dedič, ktorý skutočne dedičstvo nadobudol). Pre určenie pomeru, v akom dedič zodpovedá za

každý dlh poručiteľa je preto postačujúce, ak rozhodnutie o dedičstve obsahuje rozdelenie majetkových práv poručiteľa medzi dedičmi a hodnotu týchto práv. Inak povedané, skutočnosť, v akom rozsahu dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa a teda v akom rozsahu prechádzajú na neho povinnosti poručiteľa, je zrejme z rozhodnutia súdu o dedičstve alebo z osvedčenia o dedičstve vydaného notárom bez ohľadu na to, či veriteľ do dedičstva pohľadávku prihlásil a či v rozhodnutí bol tento dlh v súpise pasív uvedený. Napokon del'ba dlhu (pokiaľ nedošlo k dohode dedičov a veriteľa) nie je v rozhodnutí o dedičstve deklarovaná v žiadnej jeho časti. Ak preto oprávnený v exekučnom konaní má exekučný titul ukladajúci povinnosť fyzickej osobe, ktorá po vydaní exekučného titulu zomrela, je možné prechod povinnosti (dlhu) z exekučného titulu v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku z poručiteľa na dediča preukázať rozhodnutím o dedičstve po poručiťovi, hoci tento dlh nebol v rozhodnutí v súpise pasív dedičstva uvedený.“ Z uvedeného tak vyplýva, že neprihlásená pohľadávka veriteľa v dedičskom konaní nezaniká a rovnako nezaniká ani povinnosť dedičov uhradiť tento záväzok, avšak ako vyplýva z § 470 Občianskeho zákonníka, túto povinnosť majú len do výšky ceny ich nadobudnutého dedičstva. Odvolací súd zdôrazňuje, že podstatným tak nie je prihlásenie pohľadávky v dedičskom konaní, ale skutočnosť, že pohľadávka (resp. dlh) existoval v čase smrti poručiteľa, pretože smrťou poručiteľa tento dlh prešiel z poručiteľa na dediča, a to bez ohľadu na to, či si veriteľ v konaní o dedičstve túto pohľadávku prihlásil alebo nie. Vzhľadom na uvedené tak odvolací súd neprisvedčil odvolacej námietke žalovanej, pretože pohľadávka žalobcu voči žalovanej ako právnej nástupníčke nezanikla a ani nedošlo k jej oslabeniu.

15. K námietke premlčania vznesenej žalovanou odvolací súd uvádza, že v predmetnom prípade sa súd prvej inštancie správne zaoberal jednak otázkou vykonateľnosti rozhodnutí žalobcu v zmysle § 148 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“) a jednak aj samotnou námietkou premlčania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k vykonateľnosti rozhodnutí v zmysle § 148 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení súd prvej inštancie dospel k správne záveru, keď konštatoval, že v čase jeho rozhodovania nedošlo k žiadnemu premlčaniu práva vykonať rozhodnutia, ktoré zakladali právny nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Napriek uvedenému odvolací súd konštatuje, že v čase rozhodovania v predmetnej veci odvolacím súdom došlo k premlčaniu práva vykonať dve najstaršie rozhodnutia žalobcu, a to rozhodnutie č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX s dátumom vystavenia 05.02.2013, dátumom splatnosti 02.03.2013 v predpísanej sume 357,18 Eur a zostatkom v sume 36,66 Eur a rozhodnutie č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX s dátumom vystavenia 23.08.2013, dátumom splatnosti 17.09.2013 v predpísanej sume 390,81 Eur a zostatkom v sume 390,81 Eur. Z uvedeného dôvodu žalobca už nemá nárok zaplatenie sumy vo výške 427,47 Eur (36,66 + 390,81), keďže medzičasom došlo k premlčaniu vykonať tieto rozhodnutia. Uvedenú skutočnosť preto odvolací súd zohľadnil pri rozhodovaní o odvolaní žalovanej.

16. Vo vzťahu k právnemu posúdeniu vznesenej námietky premlčania súdom prvej inštancie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré namietala žalovaná v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v tomto smere. Vzťah medzi právnym predchodcom žalovanej, D. E. a žalobcom bol vzťahom verejnoprávnym, keďže vznikol na základe zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom období. Tento verejnoprávny vzťah medzi právnym predchodcom žalovanej, D. E. a žalobcom už zanikol, a to okamihom smrti D. E., t.j. dňa 23.08.2018. Pôvodný verejnoprávny vzťah sa tak zmenil na vzťah súkromnoprávny, ktorého subjektom je žalobca na jednej strane a na strane druhej dedič, resp. dedičia D. E.. Žalobca si tak okamihom smrti D. E., t.j. 23.08.2018 mohol po prvý krát uplatniť právo voči jeho dedičom, a teda uvedený dátum zároveň predstavuje aj začiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva voči dedičom D. E., pričom koniec premlčacej lehoty uplynul dňa 23.08.2021. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu na súd dňa 15.01.2021, teda v rámci plynutia zákonnej premlčacej lehoty. Žalobca si tak svoj nárok na úhradu pohľadávky voči právnemu predchodcovi žalovanej uplatnil na súde včas, preto opätovne vznesenej námietke premlčania žalovanou nebolo možné priznať úspech ani v odvolacom konaní. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s tvrdením a interpretáciou žalovanej v podanom odvolaní, že dlžné poistné premlčané za života poručiteľa bude napriek tomu uplatniteľné voči dedičovi, pretože ak dôjde k premlčaniu práva, pohľadávka veriteľa sa mení na tzv. naturálnu obligáciu, teda stáva sa súdne nevykonateľná, čo však nevyklučuje možnosť dobrovoľného splnenia dlhu zo strany dlžníka s tým, že v takomto prípade na strane veriteľa nevzniká bezdôvodné obohatenie. Aj z uvedeného dôvodu je preto odvolanie žalovanej v tomto smere nedôvodné.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu došlo k premlčaniu vykonateľnosti časti žalobcovej pohľadávky, a to vo výške 427,47 Eur, preto vzhľadom na dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku v tomto konaní a jeho včasné uplatnenie, teda nepremlčanie žalobcovho nároku v zmysle Občianskeho zákonníka, má žalobca v konečnom dôsledku nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.373,18 Eur (4.800,65 Eur - 427,47 Eur).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd podľa § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 4.373,18 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. o trovách konania ako vecne správne potvrdil a v prevyšujúcej časti rozsudok podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

19. Žalovaná síce podaným odvolaním nenapadla výrok II. o trovách prvoinštančného konania, avšak vzhľadom na to že ide o výrok, ktorý závisí od výroku I. odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C.s.p. rozhodol aj o tomto súvisiacom výroku. Žalobca bol v konečnom dôsledku vo veci samej čiastočne úspešný, preto by mu v zásade patrilo nárok na náhradu trov prvoinštančného konania podľa jeho úspechu vo veci, avšak vzhľadom na to, že žalobca si náhradu trov konania neuplatnil, s ohľadom na čl. 4 ods. 2 C.s.p. v spojení s čl. 17 C.s.p. bolo namieste rozhodnúť tak, že náhrada trov prvoinštančného konania sa žalobcovi nepriznáva, t.j. tak ako pôvodne rozhodol súd prvej inštancie.

20. Pokiaľ ide o výrok III. o poplatkovej povinnosti, odvolací súd uvádza, že podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Neoddeliteľnou súčasťou civilného sporového konania je aj konanie a rozhodovanie vo veciach súdnych poplatkov. Činnosť súdov vo veciach súdnych poplatkov treba však odlišovať od civilného sporového konania (Najvyšší súd SR uznesenie z 28. februára 2011, sp. zn. 1 Cdo 9/2011). Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti (Najvyšší súd SR, uznesenie zo 4. augusta 2011, sp. zn. 8 Sžf 37/2010). Výsledok konania je zrejmý až z právoplatného rozhodnutia súdu, nie skôr. Ak súd prvej inštancie o poplatkovej povinnosti rozhodol pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, je jeho rozhodnutie predčasné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o poplatkovej povinnosti žalovaného postupom vyplývajúcim mu z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. zrušil. O poplatkovej povinnosti rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol v prevažnej miere úspešný žalobca (83,92% čistý úspech), ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní čiastočne neúspešnej žalovanej nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).